

[Poul Møller.]

det radikale venstre tiltrådte i 1939. Og er nu disse 82 pct. umulige at opnå? Der blev klaget over valgdeltagelsen ved det sidste valg, men vi var dog oppe på 81,9 pct. i gennemsnit for hele landet. Der manglede altså kun 1 promille i, at valgdeltagelsen var nået op på, hvad der svarer til de 2½ pct. Valgdeltagelsen i 1947, i 1945 og i 1943 lå over de 82 pct., og derfor kan vi med rette sige, at blot valgdeltagelsen bliver 1 promille højere, er kravet om de 60 000 vælgere praktisk talt det samme krav, som blev tiltrådt ved forslaget i 1939, og jeg tror ikke, at der er nogen grund til, at man i dette høje ting skal kaste sig ud i en stor politisk debat om denne ene promille.

Ved et tillæg til betænkningen har vi tiltrådt det af den højtærede minister stillede forslag, som ændrer ordet „rigsdagen“ til: „folkettinget“, hvilket kun er en konsekvensændring.

I ændringsforslag nr. 3 i tillægget nævnes stadig „rigsdagen“, og dette ændringsforslag er stillet, fordi der fortsat under pensionsreglerne vil være brug for pensionsadgang for dem, der har været medlemmer af denne rigsdag og ikke bliver medlemmer af det kommende folketing.

Endelig er der ved ændringsforslag nr. 2 sket en lille ændring, idet flertallet foreslår, at når omstændighederne taler derfor, kan ministeren tillade, at man f. eks. i de store omegnskommuner giver tilladelse til, at valgstederne kun fremlægges på et for hele kommunen fælles sted, f. eks. Lyngby rådhus, eller et lignende sted for andre kommuner med meget tæt bymæssig bebyggelse.

Med disse bemærkninger indstiller flertallet lovforslaget om valg til folketinget til vedtagelse og anbefaler at stemme imod mindretallets ændringer.

Vedrørende lovforslaget om folkeafstemning i året 1953 skal jeg på flertallets vegne anbefale, at man stemmer imod det kommunistiske ændringsforslag og for ændringsforslag nr. 2, der giver vælgerne ret og pligt til selv at nedlægge deres stemmeseddel, så at de ikke længere skal aflevere

deres stemmeseddel til den såkaldte stemmemodtager, som derefter nedlægger den i stemmekassen, men selv direkte skal nedlægge den i stemmekassen i overværelse af stemmemodtageren. Jeg erkender, at ordet „stemmemodtager“ er lidt malplacé, for han er ikke længere stemmemodtager, han er kontrolant med hensyn til, at stemmesedlen bliver afleveret i stemmekassen og ikke bliver bragt udenfor lokalet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse i dette høje ting.

Steen: Jeg vil gerne begynde med at takke først den højtærede indenrigsminister og samtlige de partier, der har deltaget i udvalgsarbejdet, for den virkelige interesse, der under arbejdet viste sig at være for om muligt at nå frem til løsning af spørgsmålet om de syges adgang til at deltage i afstemningen ved valg. Jeg må hertil føje min beklagelse af, at det trods god vilje fra alle sider ikke har været os muligt at finde frem til en løsning, der kunne forene det afgørende hensyn, hensynet til patienternes behandling, med en ligelig adgang til at stemme og med den bevarelse af stemmemellemheden, som jeg ved tidligere lejlighed har haft anledning til at sige jeg lægger megen vægt på. Resultatet er da det nedslående, at der er ingen af de tanker, som har været fremme, jeg tør tage ansvaret for at støtte.

Det af mindretallet, det ærede medlem hr. Alfred Jensen, under nr. 9 stillede ændringsforslag opfylder ikke disse betingelser, og jeg vil ikke kunne medvirke på det grundlag, der dér er stillet op.

Dernæst må jeg udtale min beklagelse over, at det ikke er lykkedes os at nå til enighed om en affattelse af § 43, den paragraf, der indeholder betingelserne for partiernes andel i tillægsmandaterne. Jeg følte mig her stående overfor 3 partier, der havde truffet en aftale, som de hver for sig følte sig forpligtet overfor. Det er der ikke noget at sige til, men resultatet heraf var, at jeg måtte skønne, at der ingen forhandlingsmuligheder var.